

“Tatínek mi říkal milionářka...”

Zdeňka Děrdová, rozená Belková, se narodila 3.2. 1926 na Vinohradech v Londýnské ulici. Své dětství prožila spolu se svou rodinou na Praze 5 na Zlíchově. Poté se přestěhovali do ulice Žitná, kde žije dodnes.

Navštěvovala základní školu na Zlíchově a pak přešla na gymnázium ve Vodičkově ulici, kde měl její tatínek kancelář.

Byla křesťansky vychovávána, tudíž ona ani její rodina nesouhlasili s myšlenkou komunismu. Proto nikdy nevstoupila do Svazu mládeže ani do Komunistické strany Československa. Naopak jejím vzorem byl T. G. Masaryk, jeho myšlenky a ideály.

Kvůli nedostatku zaměstnanců musela v době protektorátu do výroby. Tak začala pracovat v lékárně v pasáži Světozor. Lékárna patřila panu Adolfu Písaříčkovi, známému jejího tatínka. V té době byla válka, a tak se smělo jednou za čas poslat balíček s léky do koncentračních táborů. Posílali tedy něco málo známým pana Písaříčka.

Poté změnila zaměstnání ještě dvakrát. Nejdříve se díky své kamarádce dostala do knihařských závodů v Blanické 15, kde balila knihy do krabic. Dále pak pracovala pro Východoslovenské strojírny Košice, které měly v Praze kancelář.

Zdeňka Děrdová je bezdětná, ale našla si v Košicích svou “dceru”, bere její rodinu jako vlastní a má s nimi moc dobrý vztah. Poznala ji díky práci ve strojírnách, když ji přijímala jako novou zaměstnankyni.

Díky svému životu v Praze je velkou pamětnicí událostí 20. století. Ona sama vždy vyznávala demokratické hodnoty a snažila se být dobrým člověkem, tudíž pomáhat druhým i žít s chutí a jak nejlépe umí.